

Молодий Комуніст

пролетарі всіх країн, єднайтеся!

орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

МІЛЬЙОННИЙ РУБІЖ ВЗЯТО! ЗАВЕРШИМО ЖНИВА ПЕРМОГО Ю!

ПОСТАМЕНТ ШАНІ „МК“

У ПІНІШНЬОМУ РОЦІ ХЛІБОРОБІ БУРАКОРАДІОСНУ «ШАРІВСЬКИЙ» ОЛЕКСАНДРІВСЬКОГО РАЙОНУ ЗОБОВ'ЯЗАЛИСЯ ПРОДАТИ ДЕРЖАВІ 29 200 ЦЕНТНЕРІВ ЗЕРНА. ПЕРШУ ЗАПОВІДЬ ПЕ-

РІД ДЕРЖАВОЮ ВИКОНАНО — ЗДАНО 57 000 ЦЕНТНЕРІВ.
На фото: автомашини з колосів бурякоградосну «Шарівський» направляються на хлібоприймальний пункт.
Зорі праворуч — комбайнер Любомир ГАЙДУЧАК з колосну «Росія» Олександрівського району.
Фото С. КОВПАКА.

На приз „Золотий колос“

СЬОГОДНІ ПОПЕРЕДУ:

- Віктор МИКОЛЕНКО з колгоспу «Перше травня» Петрівського району «Колосом» намолотив 12581 центнер зерна.
- Микола МАЛИЦЯ з колгоспу імені Карла Маркса Петрівського району «Колос» — 10504.
- Валентин БРИЖУК з колгоспу «Маяк» Знаменського району «Колос» — 10120.
- Степан СУЛЬЖИК з колгоспу «Україна» Новгородківського району «Нива» — 9455.
- Віктор СЕНДЗЮК з колгоспу імені Кірова Бобринецького району «Колос» — 9318.
- Антон КОВАЛЬЧУК з колгоспу «Зоря комунізму» Долинського району «Нива» — 9254.
- Любомир ГАЙДУЧАК з колгоспу «Росія» Олександрівського району «Колос» — 9065.
- Іван НОВАК з колгоспу імені Карла Маркса Кіровоградського району «Колос» — 8913.
- Микола САМОДІН з колгоспу імені Свердла Олександрівського району «Колос» — 8872.
- Іван МИХАЙЛЕНКО з колгоспу «Путь Октября» Онуфріївського району «Нива» — 8322.
- Микола ІВАНЕНКО з колгоспу імені XX з'їзду КПРС Онуфріївського району «Нива» — 8153.

ХЛІВ ЮВІЛЕЙНОГО

ХІД ЗБИРАННЯ ЗЕРНОВИХ У ГОСПОДАРСТВАХ ОБЛАСТІ КОМЕНТУЄ ГОЛОВНИЙ АГРОНОМ ОБЛАСНОГО УПРАВЛІННЯ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА В. Ф. ХИЛЬКО.

Сьогодні у хлібороба немає важливішого завдання, ніж збирання колосів. У важких умовах доводиться носити і обмолочувати ранні зернові. Але ж у більшості господарств жнивної роботи ведуться успішно.

У високому темпі, широко впровадивши схвалені ЦК КПРС досвід Іпатівського району Ставропольського краю, а також досвід колгоспів Привозовського та Якимівського районів Запорізької області, живуть механізatori Світловодського, Онуфріївського та Олександрівського районів.

Трудові Світловодського району першими рапортували про завершення плану продажу хліба державі. В засіди Батьківщини записано 23 755 тонн зерна. Тут добре підготувалися до збирання колосів хлібів, підбили про цітку організації комплексних збирально-транспортних загонів, яких створили 21. У ному з них було понад 6 комбайнів, 10 автомашин, вдалося тракторів. Це дало можливість вловити маневрувати технікою, проєкції роботи комплексно.

Центральний Комітет Компартії України і Раді Міністрів Української РСР високо оцінили і щоденно поздоровили колгоспників, робітників промислових підприємств, колективи загоспідарств і транспортних організацій, всіх трудящих Світловодського району з трудовою перемогою.

Не допускають вперев між обмолотом і косовицею в Онуфріївському районі. З площі 23 тисяч гектарів зернові скошено на 22,6, обмолочено на 21,2 тисячі гектарів. Онуфріївці записали в засіди Батьківщини 31 687 тонн зерна і теж виконали соціалістичні зобов'язання по продажу державі хліба.

Використання передових методів робіт дозволило хліборобам цих районів добитися високого виробітку техніки.

Та не скрізь, як у цих районах, подбали про чітке організоване збирання колосів. Створення належних умов для праці і підготовки хліборобів. Зокрема у Новомиргородському, Візирівському, Комісарівському, Доброводівському, Кіровоградському та Маланівському районах зернові лінійки обмолочувати ще більш ніж на третину площі.

(Закінчення на 2-й стор.).

(Закінчення на 2-й стор.).

ЧЕСТЬ
ЗМОЛОДУ

РАДІСТЬ
БРАТІВ
КОТОВСЬКИХ

НА ЖНИВАХ—
УДАРНО!

ВІКТОР забів свого «газика» в гараж, швидко вимив руки і прискороною ходою попрямував додому.
— У гості запрошений, не інакше, — кинув навздогін хтось із шоферів. — Бач, як поспішає додому. Не схоже на Котовського. То тільки й сидить біля машини, у всі шпарки заглядає. А це все полишив.
— Не в гості, — обізвав балакучого чоловіка Михайло Гончар. — День особливий сьогодні у нашого Віктора. Через годину партійні збори почнуться. Підготуватися людині треба. Така подія раз у житті буває.
— Є пропозиція заслухати кандидата в члени КПРС Віктора Миколайовича Котовського, — піднесено проказав голова партійних зборів. І коли почервонілий від хвилювання Віктор підвівся, продовжував: — Розкажи про себе товаришам. Біографію розкажи.

Біографія. Що він може сказати комуністам? Як знайде слова, щоб передати почуття свої? Життєвий шлях? Він короткий. Надзвичайно короткий. Адже йому лише двадцять два. Ще нічого не зроблено, чим можна було б хвалитися. Хто він? Заичайний колгоспний шофер, яких немає на селі.
— Сміливіше, Вікторе, — посміхається хлопцеві Федір Лукич Касян — керуючий виробничим відділком, один з тих, хто рекомендував Котовського до вступу в кандидати. — Про роботу свою розкажи, про доручення, які виконуєш.
— Та... це ж усім відомо, — ніяковіс Віктор. — Хто про це не знає?
— Дозвольте мені, коли так, — просить слова Федір Лукич. — На моїх очах виріс Віктор, з дитинства його знаю. Небагато хлопцеві літ, а наповнені вони життям змістовним і цікавим. Творчим, коли хочете. Так-так, саме творчим.

...Три роки тому сів за зерноаналізатор ІАЗ-51 комсомолець Віктор Котовський. Не було ще досвіду, матеріальну частину не повністю освоїв. Та поруч були надійні друзі, добрі наставники. Хто у колгоспі не знає передових водіїв комуністів Михайла Петровича Гончара, Володимира Терентійовича Крапача? Та й знало інших досвідчених спеціалістів готувати будь-якої миті прийти на допомогу. Є в кого попитатися, з кого взяти роботу. І хоч важку було спочатку, не все ладилось, знав юнак — значення й наполегливості давати результат.
Якось розмовляючи з секретарем партійного комітету колгоспу М. Ф. Горбуновим, а почув від нього:

— У Віктора Котовського давно вже виробилися комуністичні ставлення до праці.
Комуністичне ставлення до праці. У чому суть його, що значить володіти такою рисою? Пригадується минулий рік — рік роботи XXV з'їзду КПРС. Саме тоді став комсомольцем Котовський кандидатом у члени партії. Саме тоді у господарстві заговорили про нього як про людину старанну, робітничу, неосидливу, і, головне, ділову. Всі колгоспники включилися у передз'їздові соціалістичні змагання, готували форуму комуністів країни трудові дарунки. Готували його й він член комітету комсомолу господарства, ватажок підліткового осередку. А коли підбили підсумки, виявилось, що Віктор був у числі тих підлітків, які вироб-

ничства, хто заслужив право носити почесне звання «Переможець соціалістичного змагання на честь XXV з'їзду КПРС». Колосовий портрет кандидата партії Котовського, сфотографованого під розгортання Червоного прапора колгоспу, красується нині у фойє контори. А ще Віктор разом з Василем Горбуновим вкотре право підписати від імені молодих виробничників рапорт трудових звершень комсомольців колгоспу XXV з'їзду КПРС.

ХЛІВ ЮВІЛЕЙНОГО

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.).

Найшвидше промисли хліба в Ульяновському районі. Кожен гектар видає 36,3 центнера зерна. Висока врожайність — по 36 центнерів хліба з гектара мають механізатори Долінського, майже по 35 центнерів зерна збирають з кожного гектара в Маловисіському та Гайворонському районах.

Понад сімнадцять тисяч юнаків і дівчат Кіровоградщини зайняті на різних ділянках виробництва, показують зразки ударної праці. Разом із новодомленцями про те, що грядуть Онуфріївський район виконали соціалістичні зобов'язання продажу хліба державі, прийшла звістка про рекорд на хлібній ниві колгоспу імені Кірова цього ж району. Комсомольсько-молодіжний колектив Івана Степановича та Володимира Стулія за 24 години роботи «Нивою» скосяли пшеницю на площі 24 гектарів і намолотили 1910 центнерів хліба. Першим із молодих жінок області, випередивши багатьох досвідчених механізаторів, рубяк 1000 тонн хліба перемінив комуніст колгоспу «Перше травня» Петрівського району Віктор Миколенко.

Слідом за ним подолав цей рубяк і земляк Віктора Микола Малица з колгоспу імені Карла Маркса. Водій автомобіля Долінського райоб'єднання «Сільгосптехніки» Іосиф Романов, перевозач хліб, виробив понад 40 тисяч тонн хліба.

Наслідуючи приклад правофлангових комсомольських загінки та хлібних трас, молоді трудівники Кіровоградщини докладають усіх зусиль, щоб достроково завершити жнива і виконати план хлібозаготівель.

Із 732,6 тисячі гектарів ранні зернові скошено на 633,7 тисячі, обмолочено на 515,4 тисячі гектарів. На хлібоприймальні пункти доставлено понад мільйон тисяч зерна.

РАДІСТЬ БРАТІВ КОТОВСЬКИХ

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.).

Великого Жовтня спідометру доведеться обертатися ще швидше, бо дав слово Віктор збільшити ці показники ще на тисячу тонн кілометрів. Річне зобов'язання виконає він до 7 листопада.

ГОЛОСУВАННЯ було коротким. Всі комуністи одночасно підняли руки, коли головуючий спитав — хто «за». Опісля по черзі поздоровили молодшого товариша, який віднині влився у їхні ряди. Щасливий і гордий повертався до дому. Серце переповнювало радість. Радість за себе, що виправдав довіру товаришів, за партію, членом якої він став у рік шістдесятирічного ювілею Жовтневої революції.

Поздоровляємо, братику, — зустріли біля хати Микола і Грицько. — Тепер можемо сімейну комсомольську групу створювати. Комсомом оберемо брата комуніста. Гаді, безмежно раді за тебе, Вікторе.

Можливо миме небагато часу і буде у колгоспній партійній

організації три комуністи з сім'ї Котовських. Віктор — перший, як і належить старшому за віком. Про брата Віктора теж добра слава йде у господарстві. Трактористи обидва, з комсомольським запалом трудяться. Наймолодший, Григорій, тільки-но розпочав трудовий шлях, дорогою старших пішов. Правління нового трактора видає. І не помиляється. Юнак зміг водити машину, старанно доглядає її, допомагається високої продуктивності праці.

Мчить від живного поля до току швидкий АЗ-51. За кермом — молодий комуніст Котовський. Не знає атоми передовий водій, ударник комуністичної праці. Ліворуч — дві норми щодня виконує. Заскочить на хвиліну в оперативний штаб по керівництву змаганням, візьме «інформатора» — і знову в путь. Його чекають комбайнери. Вже по дорозі розгорне розграфленого аркуша, переконається, що прізвища братів у верхній частині зведення і задоволено посміхнувшись, підморгне свосму зображенню у дзеркальці: знай, мовляв, наших.

Ю. МАТІВОС.
Колгосп «Україна»
Кіровоградського району.

● ГАРЯЧА ЛІНІЯ ●

НА ПОЛЯХ— СІМЕЙНІ ЕКІПАЖИ

У жодному господарстві району немає стільки родинних екіпажів, як у колгоспі імені Фрунзе. Вік другий сезон живуть знатний комбайнер райсн Іван Семенович Тетєва разом із сином Анастасієм, випускником Гайворонського СПТУ № 5. Іван Семенович — комуніст, тому їх екіпажу довірено збирання на найважливіх ділянках.

У цьому ж Лозуватському відділку є ще два родинні екіпажі.

Ударно працює на СК-4 Гаврило Микитович Козішкурт із сином Петром. А ось екіпаж «Ниви» в складі братів Віталія та Леоніда Пастухових — це вже династія. Бо штурвала їм передав їх батько, Тимофій Максимович.

Четвертий рік живуть у Розношенському відділку господарства екіпаж Шатковських: Станіслав Йосипович і його син Василь. Позаторік вони встановили рекорд — протягом жнива щодоби намолочували в середньому по 635,4 центнера збіжжя, — прагнуть подолати його на нинішніх жнивках.

П. СІНІЦЯ,
працівник газети «Ленінець»
Ульяновський район.

● Завтра — Всесоюзний День залізничника

ЩО ОБ'ЄДНУЄ БРИГАДУ?

РАДЯНСЬКЕ — ВІДМІННЕ

У ЗНАМ'ЯНСЬКОМУ локомотивному депо ніхто не може заперечити права електромашинного цеху на цю назву — «серце» підприємства. Тут ремонтують двигунів ВЛ-60 і нових ВЛ-80, дають їм нове життя: і гарантію. Так, сьогодні члени комсомольсько-молодіжної бригади слюсарів по ремонту електродвигунів гарантують машиністам високу надійність своєї праці.

Зовсім недавно в розмовах між машиністами і ремонтниками, мабуть, найпопулярнішим словом був такий термін — «перекладання». Його жвавили тоді, коли колосний вогонь проходив по колектору і відключався двигун. У дорозі це — малоприємний епізод. Справа в тому, кретенній адресувалися з цього бригаду комсомольсько-молодіжній. Бо брак, дійсно, йшов від цієї. Ті штики недостатньо притерті до поверхні колектора, то стружка не вичищена... Розмови про відповідальність, про максимальну увагу приносили тимчасовий ефект.

І ось «криги скресла». Причому раніше. Ще на початку року, у січні й лютому, ремонтники записували до свого паспору щоденно по 80—90 випадків перекладання. В березні цей показник знизився більше, ніж у дві рази. Випадковості? Щастливий випадок? Ні. Відтоді цифри не піднімалися вище 30, а лінійні пройшли найбільш вдало: було зареєстровано лише 17 випадків.

Все закономірно. Напочатку березня почав діяти цеховий комсомольський оперативний загін якості. Члени комсомольсько-молодіжної бригади на чолі з бригадиром Віктором Корнієнком і групкомсоргом Валерієм Раздобаровим почали застосовувати самоконтроль. Це було результатом впровадження в усіх цехах і службах локомотивного депо комплексної системи управління якістю роботи. Від малоприємних розмов перейшли до діла. Тепер після ремонту електродвигунів проходить детальну перевірку, а її результати заносяться до журналу якості. При підбитті підсумків змагання на кращого молодого виробничника цеху ці записи служать одним з головних критеріїв оцінки роботи ремонтників.

Лауреатом липня став Микола Губа, який провів 12 спеціальних оглядів (е обов'язкове правило для кожного: не менше десяти). Поки що нікому не вдалося перевершити рекорд переможця за підсумками травня Володимира Іларієнова, що має на своєму рахунок 22 огляди.

Члени комсомольсько-молодіжної бригади взяли твердий курс на підвищення надійності ремонту. Тому, що десята п'ятирічка — п'ятирічка ефективності і якості, тому, що наближається визначна дата у житті країни, а вони змагаються за право називатися колективом імені 60-річчя Великого Жовтня. Тому, що на комсомольських зборах, коли обговорювали проєкт нової Конституції СРСР, говорили про свій обов'язок радянських громадян тримати високо честь трудівника, борючись за якість праці.

Бригада використовує найменшу кількість часу на виконання роботи. Тут завжди мусять бути над проблемою поліпшення якості показників. Окремим пунктом соціалістичних зобов'язань записано: вжити максимум заходів до підвищення продуктивності праці на 2 проценти.

Незабаром багато членів колективу здаватимуть на найвищій, 5-й розряд. Хоч і зараз їм доводиться виконувати операції саме по цьому розряду. Ремонтники поставили собі за мету звести кількість браку до мінімуму, а згодом і зовсім ліквідувати його.

А під час відпочинку — футбольні матчі, у яких бере участь більшість із них (стартається фізгур цеху Володимир Клименко), «шумери» неперевіреного жартуна — бригадного Василя Тюркіна — Миколи Гончаря, котрому товариш по-дружньому присвоїли ім'я «Добривечір». Це згуртовує людей. Але головне, що їх об'єднує — вболівання за виробничі справи кожного. І всі.

А. РОМАНЮК,
спецкор «Молодого комунара».

Наш Основний Закон Обговорюємо проєкт Конституції СРСР

ВІРНО СЛУЖИТИ ВІТЧИЗНІ!

У дні підготовки до славного ювілею 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції в нашій країні розгорнулося всенародне обговорення проєкту Основного Закону СРСР. Радянські люди вбачають у ньому велику турботу Комуністичної партії про розвиток економіки країни, дальше піднесення добробуту та зміцнення оборонної могутності соціалістичної Батьківщини.

Військово-наукове товариство при Кіровоградському клубі офіцерів, членами якого є ветерани Великої Вітчизняної війни, підготувало заходи по пропаганді матеріалів проєкту нової Конституції. Недавно в парку імені В. І. Леніна для великої аудиторії була проведена теоретична конференція на тему «Проєкт Конституції СРСР про захист соціалістичної Вітчизни». Присутні з великим інтересом прослухали доповідь «Вітчизна ленінських ідей про захист соціалістичної Вітчизни в проєкті нової Конституції СРСР».

З повідомленням виступив ветеран Великої Вітчизняної війни полковник у відставці голова військово-наукового товариства В. П. Повійчук. Він говорив: «Мені дозволено брати участь у багатьох битвах Великої Вітчизняної війни. Я пройшов по полях війни від державного кордону до Волги і від Сталінграда через Кіровоградщину до Праги. З почуттям високого громадянського обов'язку я прочитав статті 31 і 32 проєкту Основного Закону СРСР, в яких говориться, що «захист соціалістичної Вітчизни є найважливішою функцією держави, справа всього радянського народу, що держава гарантує безпеку і обороноздатність нашої країни — та оснащує Збройні Сили СРСР усім необхідним».

На конференції виступили ветерани Великої Вітчизняної війни Д. М. Лавренчук, М. І. Понікевич та І. К. Паніка-ровський. Голова Кіровоградського міського комітету ДТСААФ І. К. Паніка-

ровський у своєму повідомленні підкреслив, що в зміцненні обороноздатності країни має велике значення діяльність масової організації ДТСААФ. Організації ДТСААФ проводять велику оборонно-масову і військово-патріотичну роботу серед радянської молоді.

Значних успіхів в оборонно-масовій роботі та підготовці кадрів для Радянської Армії і народного господарства досягли організації ДТСААФ Кіровоградщини.

Ветерани Великої Вітчизняної війни уже провели два тематичних вечори для молодіжних аудиторій Кіровограда, присвячених питанню «Проєкт Конституції СРСР про захист соціалістичної Вітчизни». У виступах колишніх фронтовиків, як і всіх радянських людей, висловлюється повне схвалення і розуміння пеложень проєкту Основного Закону СРСР про організаційні зв'язки прав і обов'язків радянських громадян.

Слід підкреслити, що хоча можливості агресивних дій імперіалізму тепер значно скоротилися, але реакційна і агресивна його природа не змінилася, ще існують сили війни і агресії. В табір імперіалізму ростуть воєнні бюджети, посилюється гонка озброєнь, створюються нові види зброї, особливо в США — нейтронні бомби і крилаті ракети.

Тому заслуговує схвалення, що в проєкті нової Конституції вперше введено спеціальний розділ про захист соціалістичної Вітчизни. Питання про зміцнення обороноздатності країни відображені і в інших розділах Основного Закону.

Захист країни розвинутого соціалістичного суспільства — почесний патріотичний і міжнародний обов'язок воїнів Радянської Армії. Вірно служити соціалістичній Батьківщині — це священний обов'язок кожного радянського громадянина. На варті завоювання Великого Жовтня і мирної праці нашого народу пильно стоять Радянські Збройні Сили.

І. АРТЕМЕНКО,
в. о. доцента кафедри історії КПРС Кіровоградського педінституту, кандидат історичних наук, ветеран Великої Вітчизняної війни.

МОЄ СЛОВО:

З ВИСТУПІВ
НА КОМСОМЛЬСЬКИХ
ЗБОРАХ

У статті 66 проєкту Конституції нічого не сказано про обов'язки дітей, пов'язані з турботою про своїх батьків.

Вважаю, що ці обов'язки також слід закріпити конституційним положенням: «Діти зобов'язані допомагати батькам, турбуватися про їхню спокійну старість».

Г. СІДОРОВ,
архітектор,
с.мт Голованівськ.

Враховуючи, що не у всіх господарствах ще вмі-

ють справді по-господарськи використовувати кожен гектар землі, пропоную кінець першого абзаца статті 11 сформулювати так: «Колгоспи зобов'язані турбуватися про ефективне використання закріплених за ними земель».

В. МЕНШОВ,
агроном колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС Голованівського району.

У статті 21 говориться: «Держава дбає про поліп-

шення умов праці, про скорочення, а надалі і позне витіснення важкої ручної праці на основі комплексної механізації і автоматизації виробництва». Пропоную додати: «Обов'язок кожного колективу та його керівників — своєчасно встановлювати нове обладнання, використовувати його з максимальною віддачею».

Л. РЕП'ЯХ,
оператор Новоархангельської районної обчислювальної станції.

Продовжується всенародне обговорення проєкту нової Конституції СРСР. У вітні години, у короткі хвилини перепочику на косовці, на перевезенні зеленої маси до молочнотварних ферм сільського району ще і ще раз звертаються до цього важливого документа. Ось і на фото ви бачите, як хлопці обмінюються думками з приводу пропозицій, яку пропонує внести до статті 11 Б. ВИКОРИСТАННІ ЗЕМЛІ. БРИТАГНУТЬСЯ ДО СУВОРОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ».

Комсомольці бригади гаряче підтримують таку пропозицію, оскільки для них, молодих хліборобів, немає нічого святішого від землі.

Фото М. ЧАКОВСЬКОГО.

РЕПОРТЕР

ВУЛИЦЯ
МОЛОДИХ

Ще до одруження Петра і Світлани вже не турбувала проблема: де їм жити? Колгосп поставив для них будинок. Два роки житимуть Шуготи безплатно, а потім протягом десяти наступних років сплатять вартість будинку. Причому сплатять на півтори тисячі карбованців менше, ніж він коштує.

Дев'ять будиночків вишукувалися вкрай майже в самому центрі Новомиколаївки. Дев'ять новосіль справляють незабаром жителів села. А поки що Іван Логвиненко, Іван Ткаченко, інші молоді власники чепурних осель готуються до вхідних у чотирикімнатні квартири.

Це вже друга вулиця, яку забудував колгосп імені Карла Маркса для своїх трудівників. Отак у звичайному, невеличкому селі Новоукраїнського району утверджується ділом рядок проекту нової Конституції, в якому йдеться про право радянських людей на житло.

М. ДУМІЧ.

ПРОБА ПЕРА

ВІД СЕРЦЯ, ВІД ЛЮБОВІ

Вона любила квіти і ранкові роси, солов'їні гаї рідної Волині, де вчилася в школі, працювала бібліотекарем, поступила в інститут. А потім...

А потім одній літ з села Зашита Новомиргородського району, де щиро мелила сім'ю Людмила Пончук: «Хвороба зла, холодна перерізала стежини життя, забрала найпрекрасніше в людському житті — роки юності; вже дагло міцно прикувала до ліжка... Та пішло, пішла сила не владна забрати в мене мою велику любов до людей, до Вітчизни, сонця, квітів неба!..

Навколо мене — люди: ширі, хороші. Я горджуся тим, що живу в нашій Радянській країні, де кожній радянській людині Конституцією гарантовано всі права і свободи.

Я комсомолка. І так як і кожна радянська людина, знайшла стежку, яку ще не встигла обрізати хвороба.

Я люблю життя! Вірю в світлий завтрашній день. А його я поки що бачу в тому, що пишу. От через що так вперто і часто вас турбую.

Я люблю життя. І вважаю, життя безкорисно — значить існувати. Я люблю людей. І хочу почути їхнє слово про написане...»

ЛЕНІН

Все падає, падає лист.
І осінь шумить тополями.
Тумани скрадаються вниз,
Пливуть над крутими ярами.

У осені фарбів лавало,
І холод з полів розганяю.
В своїм саїтанксімі краю
П'ять літер в віки заплітаю.

А вітер зривав листки,
Зігріті багрянцем, зелені,
Теплом свого серця й руки
Пишу дороге мені: — Ленін,

П'ять літер, — і все ожило,
І марево осені спало.
У весні зайнявши тепло,
Село моє казкою стало.

До мене всміхнулось воно
З похмурої сірої днини,
Посіяне Жовтнем зерно
Навіки збрало родини.
Все падає, падає лист
З беріз білокорих і кленів.
П'ять літер у слово сплелись,
Овіяне спавою, — Ленін.

ЖНИВА

Ген за лісом, за селом,
Ніби хтось махнув крилом.
Ллється світло аж до ранку,
Хто ж то шире самобранку?
На комбайнах, в чистім полі
Наші хлопці ясночолі.
За штурвалом кораблів
Лине голін, дружний спів,

У СТАТТІ 45-И ПРОЕКТУ КОНСТИТУЦІЇ СРСР ГОВОРІТЬСЯ: «ГРОМАДЯНИ СРСР МАЮТЬ ПРАВО НА ОСВІТУ». ЦЕ ПРАВО ЗАБЕЗПЕЧУЄТЬСЯ БАГАТЬМА БЕЗПЛАТНИМИ ВИДАМИ ОСВІТИ. СЕРЕД НИХ — ВЕЧІРНЮЮ І ЗАОЧНУ. КОЖНА РАДЯНЬСЬКА ЛЮДИНА МАЄ ЗМОГУ БЕЗ ВИДРІВУ ВІД ВИРОБНИЦТВА ОПАНУВАТИ ОБРАНОЮ ПРОФЕСІЮ. ОСЬ І НА ФОТО С. АНДРУСЕНКА ВИБАЧИТЕ ВИПУСКНИКІВ ЗАОЧНИКІВ ОЛЕКСАНДРІВСЬКОГО КУЛЬТУРСЬКОГО УЧИЛИЩА, ЯКІ В ЦЬОМУ РОЦІ ОДЕРЖАЛИ ДІПЛОМІ ПРО ЗАКІНЧЕННЯ ЦЬОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ.

(ЗЛІВА НАПРАВО): В. БУЛІЄНКО, В. МОСКАЛЕНКО, С. ЖУРАВЛІОВ, В. БЕРЕЖНА, Л. ГАРМОСАР.

ПІСНІ ДО БІЛОРУСЬКИХ
ДРУЗІВ

Уродженець села Іванівки Олександрівського району Дмитро Тимофійович Гуляев під час війни був командиром 101-ї партизанської бригади імені Олександра Невського, яка діяла на території Солігорського району Мінської області. Тут він героїчно загинув у боротьбі з німецько-фашистськими загарбниками. В одному з сіл цього району — Старобіно — білоруські друзі встановили пам'ятник нашому землякові Герою Радянського Союзу Д. Т. Гуляеву. Свого часу на перепахування останків Героя побувала делегація з Іванівки, в складі якої були мати та рідні Гуляєва.

У липні білоруський народ відзначав 33-ю річницю звільнення республіки від німецько-фашистських загарбників. На урочистості, що відбулись в Солігорську і Старобіно, була запрошена делегація з Олександрівського району в складі самодільного народного хору районного Будинку культури.

Десять днів гостювали в Білорусії самодільні митці з Олександрівки. Вони взяли участь в урочистому мітингу біля Меморіалу Слави радянських воїнів, поклали квіти до пам'ятника Герою-земляку. Їх щиро вітали партійні, радянські, комсомольські працівники, трудящі району.

Олександрівці відвідали Брестську фортецю, Хатинь, Мінськ, краєзнавчий музей в Солігорську.

За час перебування в Білорусії олександрівський хор — золотий лауреат І Всебіжної фестивалю самодільної художньої творчості трудящих — дав ряд концертів для трудівників міст і сіл Солігорського району. Найбільше запам'ятався концерт для кількох тисяч учасників урочистого мітингу біля величного Меморіалу Слави радянських воїнів, спорудженого на лісовій галявині, сбабів великої автомагістралі. Виступали також у сільських Будинках культури. І скрізь зали були переповнені.

Незабутні спогади, землю з могили Герою-земляку Д. Т. Гуляєва, вдячні відгуки білоруських друзів і запрошення приїздити ще привезли з поїздки до Білорусії українські самодільні митці.

Л. НАРОДОВИЙ.

...І ВИ НІКОЛИ
НЕ ЗАХВОРІЄТЕ

Ще в дашину помічено, що людина, яка перенесла інфекційне захворювання, повторно не хворіє. За висновком учених в організмі такої людини виробляється імунітет до інфекції. Було створено препарати (вакцини), при введенні яких в організм людини, виробляється імунітет. З допомогою цих препаратів ми робимо щеплення. Про їх ефективність можна судити з того, що, наприклад, таку хворобу, як віспа, починаючи з 1936 року, в нашій країні повністю ліквідовано, за останні роки в 20 разів зменшилась кількість хворих на кір. Лікування цієї хвороби нині не проблема. Смертність від туберкульозу з 1948 року знизилась майже в 10 разів. За останні роки в нашій країні дуже рідко спостерігаються захворювання поліомієлітом. На Україні захворювань дифтерією в 1961 році було в 55 разів менше, ніж у 1941.

Є група гострих інфекційних захворювань, що зустрічаються переважно у дітей. Це — дифтерія, кір, коклюш, епідемічний паротит, поліомієліт, скарлатина та інші. Новонароджені з перших місяців життя не хао-

ріють на кір, скарлатину тощо, завдяки наявності в організмі пасивного імунітету. З віком він втрачається. Виникає необхідність виробити імунітет засобами профілактичних щеплень, що робляться в певній послідовності. Тепер з'ясовано, кому можна їх робити, а для кого на деякий час треба відкласти.

Неухильне піднесення добробуту, культури радянського нарсуду, поліпшення санітарного стану міст і сіл, широкі житлові будівництва, успіхи в охороні здоров'я привели до значного зниження кількості дитячих інфекційних захворювань.

А. СЛОБОДЯНИК,
завідуюча педіатричною службою дитячої поліклініки.

м. Кіровоград.

Людмила ПОНЧУК

Хвиля хвилю доганяє,
Хвиля щестя переймає.
Сонце вмилось в синім пугі,
Жнуть в єдиному союзі,
Жнуть до ранньої зорі —
Комсомольці-трударі.
Ген, за лісом, за рікою,
Ніби хтось махнув косягою.
Хліб і пісня — два крила
Йдуть до нашого села.
Летять з бункера пшениця,
Днина ясна промениться.
Сила партії — народ,
Йдемо до нових висот!

ЖДЕ СИНА МАТИ

Тиха ніч над степом опустилась,
Зашарілись зорі в синій млі.
Спить у травах сокіл сизокрилий,
Крилами обнявши твердь землі.
Чорний ворон ранив юне серце.
І струмочок крові долу збіг.
Чорна звістка в синьому конверті,
Не минула материн поріг.
Ждала ненька сина, жде й понині,
Кожен день з дороги вигляда.
Та в краї чудові солов'їні
Син її до хати не верта.

Тридцять років мирні фейєрверки
В дні торжеств до неба шле земля.
Тридцять літ, як посивіла ненька
Жде своє підбите сокола.

А над ним курличуть сині весни,
Йдуть у ріст і квіти, і жита.
І над краєм зоряно-чудесним
Вічність, ніби пісня проліта.

с. Зашита Новомиргородського району.

ТАК ПРИШЛОСЬ

СЛОВА Н. ПЕРЕПЕЧЬ.
МУЗИКА О. ФЕЛЬЦМАНА.

Вспоминаешь меня хоть изредка? —
Вспоминай...
Я любовью твоей не признаю —
Вспоминай...
Я не нес тебе ни отчаянья,
Ни печаль, — ни отчаянья,
Прикнулся к тебе нечаянно —
И прощай!
Видим небо с тобой по-разному,
Не суди...
Мне печальтись или праздновать —
Не суди...
У тебя ни тоски, ни радости
Не просишь, а твоею минутной жалостью
Не прожить.
Я бы мог бы тебя помилословить,
Но не смог...
Разлюбил тебя никакими силами
Я не смог...
Не забыть тебя, не избавиться —
Все сошлось...
А люблю я тебя по памяти —
Так пришлось.
Вспоминаешь меня хоть изредка? —
Вспоминай...
Я любовью твоей не признаю,
Вспоминай...
Я не нес тебе ни отчаянья,
Ни печаль.
Прикнулся к тебе нечаянно —
И прощай!

Лимони ростуть на заводі

Збирання врожаю лимонів завершено на головному заводі виробничого об'єднання «Закарпаттрансформатор». Турботу про вирощування цитрусових взяв на себе колектив цеху зелених насаджень. У тепличних підтримуються необхідна температура і вологість повітря. Деревя одержують потрібне мінеральне підживлення. Деякі з них уже досягають двох і більше метрів висоти, а середня вага плодів перевищує 200—300 грамів.

Урожай лимонів і мандаринів відпрацюють майбутні у дитячий садок підприємства.

Скільки дельфінів у Чорному морі?

Радянські вчені завершили перенне дельфінів у Чорному морі. Прислел цих тварин було заборонено в 1965 році, і їх кількість збільшилася у шість разів. Тепер у Чорному морі близько мільйона дельфінів.

Перенне проводилося за допомогою літаків і дослідних суден. Це дало можливість ученим не тільки встановити чисельність дельфінів, а й визначити шляхи їх міграції, розподіл по різних районах Чорного моря. Найбільше дельфінів живе біля узбережжя Криму.

(РАТАУ).

У дендропарку «Веселі Бобовеньки».

Малюнки В. ЖУЖОГА.

З ДАЛЕКОГО КРАЮ

«З даєних-даєних лелека користується любов'ю та прихильністю людини. Майже з дитинства складається у нас неотторканий образ цього птаха як доброго, лагідного, позбавленого усяких вад».

Так починається розповідь про цих, всім відомих птахів у фотосеріалі «Життя навколо нас».

Вірно сказано. Дійсно, лелеки користуються прихильністю людини.

В селі Братоліубівка Долинського району на даху старенької хати Галини Кузьмівни Пилипчук нині живуть ці чудові птахи.

Еперше вони прилетіли сюди в 1975 році. Прилетіло двійко. Збудували гніздо на старенькій хатині (Галина Кузьмівна живе в новому будинку, що на одному подвір'ї із старою хатою). Цієї весни пара лелек знову завітала в Братоліубівку.

— Прилітають вони завжди сьомого квітня, — розповідає господарка.

Відклали п'ятеро яєць, лелека одне викинула (люблять парне число, такий у них звичай). І появилося четверо лелечат. Самостійно починають вони літати через десять тижнів. Нині молоді лелеки підстрибують у гнізді, розмахують крилами. Незабаром будуть самостійно літати. Коли я фотографував цю цікаву сім'ю, помітив: батько й мати не лишають своїх дітей самих. Якщо мати в польоті шукає їжу, самець сидить біля гнізда поруч. Потім вони міняються своїми ролями: вартує і кормодобує. І так від ранку до пізнього вечора лелеки живуть у злагоді та турботах про своїх дітей.

Останнім часом лелекам полюють на степовий край. І ми гостинно чекаємо на них кожного року.

На фото: дельфіна сім'я. Текст і фото Станіслава ФЕВЕНКА.

ФУТБОЛ

„Зірка“ — „Буковина“ — 2:1

Є матч, в якому команда, ведучи в рахунку, може дозволити собі зменшити атакуючий потенціал, створити своєрідний перепочивок. Щоб зробити це не ризикуючи, треба мати достатню перевагу над суперником. В попередніх домашніх матчах другого кола «Зірка» мала таку можливість, і час від часу використовувала її. — Футболісти «Зорі» б'ють порядки, м'яч надого затримувалися у центрі поля.

Матчем з чернівецькою «Буковиною» для наших земляків почалася гра «серйоз», коли однієї хвилини розсудливості для досягнення почесної цілі замало. Команда, з якими турнірна доля зводила зараз «Зірку», сповнені такого ж почуття власної гідності, і претендують на такий же високий авторитет у регіоні. То ж серед різних суперників перемогу святкуватиме той, кого навіть при явній перевазі не торкнеться самозадоволення.

Останні ж хвилини матчу з «Буковиною» кіровоградські захисники, цілком задоволені рахунком

2:0 на свою користь, дали «відмашку» форвардам і почали випробовувати перен гостей, часто відпочиваючи м'яч своєму воротареві. Чернівчани в ту ж мить і покарали господарів поля за самопевність. Під час толкучки у штрафному майданчику «Зірки», кіровоградці примикли грубий прийом і суддя призначив пенальті, який гості чітко реалізували.

А почала гра досить напружено. «Зірка» і «Буковина» — сусіди по турнірній таблиці. Кіровоградці чують за спиною близьке дихання суперника — обидві команди горіли бажанням вишкелити одна одну. Жорстка гра не давала «Зірці» у перні хвилини вийти на оперативний простір, а помилки і неточні передачі зменшували гостроту атак. Футболісти ж «Буковини» активно діяли через свій лівий фланг, використовуючи кожну можливість для контратак. Гол кіровоградці забив в середині першого тайму, з штрафного удару. Сильно і точно по воротах пробив В. Самофалов. Після голу «Зірка» заграє впевненіше, хоча

гості уважно стежили за нападом і самовіддано боролися за кожний метр поля. В другому таймі картина гри не змінилася. І гості і господарі «перестягували» канат: і в тієї, і в іншої команди були можливості забити гол. Та кіровоградці були більш наполегливими, і на 73-й хвилині були нагороджені «традиційним» пенальті. Біля воріт гостей неввічливо повелася з Покорковим. М'яч на одинадцятиметрову позначку на цей раз прилаштував Михайло Порошин. Він виявився точнішим за своїх товаришів і збільшив рахунок до 2:0.

Ось після цього моменту наші земляки і вирішили, що можна

трохи відпочити. Та суперник виявився не з слабодухих. Серія грізних атак, під час яких довелося добре тактично попрацювати В. Музичуку, завершилася одинадцятиметровим ударом у ворота «Зірки». Остаточний рахунок матчу 2:1.

Перемога над «Буковиною» дала можливість «Зірці» піднятися на п'яту сходинку турнірної таблиці. Наступний матч відбудеться 7 серпня. «Зірка» зустріне з «Сперанцією» з молдавського міста Дрокіл.

М. СОМОВ.

НА ФОТО: БОРІТБА ЗА М'ЯЧ. Фото М. ТЕРНАВСЬКОГО.

ПОНЕДІЛОК

8 СЕРПНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика. 9.30 — К. т. Мультиплікація. 9.55 — К. т. «Очевидне — немовірне». 10.55 — К. т. «Наша біографія. Рік 1900-й». 12.00 — Кінопрограма «Гвій труд — твою висоту». 13.55 — «Російські письменники про дітей». 15.25 — К. т. Телесюжети для дітей. «Гра». 16.30 — К. т. «Об'єкти». 17.00 — К. т. «Наш сад». 17.30 — К. т. «Сонячний промінь». 18.00 — Новини. 18.15 — К. т. Сибіріус. Симфонія № 2. 18.55 — К. т. «Змагаються трудящі Вологодської області». 19.40 — К. т. О. М. Островський. «Гроза». Фільм-вистава Малого театру (Сюжет РРР (21.00 «Час»). По закінченні вистави — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — К. т. «Наша біографія. Рік 1955». 11.00 — К. т. Новини. 11.15 — К. т. «Патра». 11.45 — Кінокомедія «Рекорд». 16.30 — «Партійне життя». 17.00 — І. Марушко. Ю. Чорі. «Розмаринка». Вистава для дітей. 18.00 — «Літературний театр». «Наш пісний хліб». 18.30 — Рекламна. Оголошення. 18.40 — К. т. Документальний фільм. 19.00 — К. т. «Вісті». 19.30 — «Твоє життя починається». Вистава. 11. 20.30 — Мадонський концерт. 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Фільм «На бистрині». 23.00 — «Україна живе». 23.25 — К. т. Новини.

ВІВТОРОК

9 СЕРПНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика. 9.30 — К. т. О. М. Островський. «Гроза». Фільм-вистава. 14.00 — К. т. Документальний фільм соціалістичних країн. 14.50 — С. Задінін. «Соціальна психологія». 15.45 — К. т. Фільм для дітей. «Максимко». 17.15 — К. т. «Адреси молодих». 18.00 — Новини. 18.15 — К. т. «Веселі новини». 18.50 — К. т. «Грудковий ритм БММ». Вистава. 19.00 — К. т. «Вокзал». Фільм-концерт. 19.45 — К. т. «Обговорюємо проект Конституції СРСР». 20.00 — К. т. «Наша біографія. Рік 1961-й». 21.00 — «Час». 21.30 — Майстри мистецтва. Народна артистка СРСР А. К. Тарасова. 22.50 — К. т. Концерт. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Мультиплікація «Композитор Азекс Маччаріані». 10.20 — Міжнародний турнір з кращою грою боксу на призи Імелі І. М. Палудного. 11.00 — К. т. Новини. 11.15 — І. Марушко. Ю. Чорі. «Розмаринка». Вистава для дітей. 12.15 — Фільм «На бистрині». 13.45 — «Скрипки і лелеки». Літературна передача. 14.00 — Рубрик десяти п'ятиріччя. Завершала ДРЕС. 16.20 — М. Успенський. «Солдатська палочка». 17.00 — Кінофестиваль. «Ленінський альбом». Телесюжети «Ресурси літнього моря». 17.15 — Для дітей. «Халіпка-вертунка». 17.45 — «Обговорюємо проект Конституції СРСР». 18.00 — Екран молодих. «Новини про перні жінки». 18.50 — Рекламна. Оголошення. 19.00 — К. т. «Вісті». 19.30 — К. т. Е. Брагінський. І. Рязанов. «Службовий роман». Вистава. 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Продовження вистави «Службовий роман». По закінченні — тележурнал «Старт». «Україна живе». К. т. Новини.

ТИРАЖ

«СПОРТЛОТО»

Результати 31-го тиражу «Спортлото» і «Спортлото-2», що відбувся 3 серпня.

«Спортлото»: 6, 12, 21, 24, 37, 39.

«Спортлото-2»: 8, 9, 10, 21, 27, 37.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград 50, вул. Пуначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя—2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи—2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград. Газета публікується на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Дмитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Гайки, 2.

ПОГОДА

Вдень 6 серпня по території області і місту Кіровограду переважає мінлива хмарність, в другій половині дня місцями невеликий дощ, можлива гроза. Вітер західний 7—10 метрів на секунду. Температура повітря по області 20—25, по місту 21—23 градусів.

За даними Українського бюро погоди 7—8 серпня переважає мінлива хмарність, місцями короткочасний дощ, гроза. Вітер західний 5—10 метрів на секунду. Температура по області 13—18, вдень 22—27 градусів.